

La finestra indiscreta

El 4 d'agost de 1954 s'estrenava *Rear Window*. Una de les setanta pel·lícules que va rodar **Alfred Joseph Hitchcock**, tercer fill de William i Emma, nascut també en agost, diumenge 13, de 1899. Cinquanta anys, doncs, de *La finestra indiscreta*, un dels films més apreciats per Hitch. Rodat íntegrament en un plató de la Paramount, recrea un pati de veïns, 31 apartaments, dels quals 8 faciliten una mirada indiscreta: la de Jeff-James Stewart, fotògraf de revistes confinat a una cadira de rodes víctima d'accident –la cama esquerra i el maluc escaiolats–, mentre Nova York pateix una onada de calor.. Recorden?

“Si vostè no experimenta un deliciós terror quan vegi *La finestra indiscreta*, aleshores cal que es pessigui... Possiblement estigui mort”. Així s'anunciava Hitchcock. I si va estar el mag del suspens,

era una guineu de la publicitat venent-se com ningú. Al voltant del fotògraf pul·lulen altres personatges: *Lisa*, burgesa ortodoxa que vol portar-lo a l'altar encarnada per la *pija* **Grace Kelly** i que dos anys després volarà a la Riviera francesa per convertir-se en esposa del Príncep Rainiero III de Mònaco; *Tom*, l'amic detectiu; *Stella* la infermera irònica; i *Lars* el

- Mig segle d'un film que
- vivissecciona el vici
- d'espiar: el 'vouyerisme'

viatjant assassí. Fascinat per la por, Hitch vivia per menjar. Gourmet a la fi, sabia que al redós d'una taula ben proveïda es maquinen estratègies que sovint acaben matant algú, metafòrica o real. De fet ell tenia una teoria sobre la relació entre el suspens i el menjar: “*Personalment odio el suspens i mai no permetré que ningú faci un “soufflé a casa, ¡el meu forn no té porta de vidre! No podria resistir 40 minuts per veure si ha sortit bé*”. I Hitch saciava l'angoixa tot menjant. En els seus films es menja i es beu. A *La finestra indiscreta*: faisà a la *Twenty One* embolicat amb beicon i api, alegrat amb vi de Madeira.

Mig segle d'un film inquietant que vivissecciona el vici d'espiar, el **voyeurisme**. Alhora la pel·lícula és un tèrbol capítol de la guerra de sexes amb final aparentment feliç –Lisa acaba caçant Jeff–. I ras i curt, la denúncia contra l'imperi de la finestra-televisió que, nascuda aleshores, ens convertirà en xafarders compulsius.

19/09/04.